

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

Caramelelets

No n'encerten ni una: primer la dreta més cavernícola proclamava que això de la independència s'enfonsaria com un suflé. No han llegit cap llibre? No han escoltat mai? Però és que ara, en nom d'una esquerra que és una quimera, l'Estat espanyol ha pensat: *tate*, ja ho tenim! Els donem uns caramelelets, i com que són sentimentals, se'ls empassaran i encara ens donaran les gràcies. Els caramelelets eren posar a l'aeroport del Prat el nom de Josep Tarradellas. Senyors: el nom el triem nosaltres. I el Prat ja ens està bé. El segon caramelet era fer veure que l'assassinat del president Companys havia estat un error. Ni tan sols demanen perdó els molt brètols!

Què han escoltat? Estan convençuts que el català és una mena de *paletos*, que fa de "*paletos*". Sort en van tenir a les amèriques de compartir una llengua de primera, com és el castellà! I finalment consideren que fora d'Espanya s'està molt malament. Portugal

La qüestió de fons només és aquesta però: com s'ho faran econòmicament sense Catalunya? Sense els PPCC?

no opina el mateix. Ni totes les colònies americanes que no han volgut saber res més d'Espanya d'ençà que van ser lliures.

L'Albert Rivera ensenyava un *Cavall Fort* amb el mapa dels Països Catalans, completament astorat: són expansionistes, i colonialistes! S'exclamava l'alfabet. El malentès és tan sensorial que fins i tot un suec ho entén millor que un espanyol.

La qüestió de fons només és aquesta però: com s'ho faran econòmicament sense Catalunya? Sense els Països Catalans? I els agafa una tremolor colonial. A la ignorància històrica s'hi ha d'afegir que vam ser vençuts per les armes, per tant, els pertanyem. Som una colònia i res més.

Els partits espanyols d'esquerra amb prou feines si ho entenen. Només sembla paradoxal que ho entenguin millor a la resta d'Europa que no a l'Espanya tradicional. Volem diàleg!, clamen, però volen dir sotmetiment. Volem dir pegar-nos i empresonar-nos. Ai!

Per cert: avui és Nadal, i vull aprofitar per desitjar-vos un feliç Nadal a tot-hom. Encara que no sigueu independentistes...

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Paraules que curen

Quan som petits tot el mobiliari de casa és punxegut, i com que està a la nostra altura és fatal que hi toquem. Les banyes al front tenen aquest origen. Quan em sortia una banya per l'agressivitat d'una cadira, una taula o un bufet, la iaia Angelina cridava "àrnica, àrnica!" i treia d'un armari una ampolla que en contenia. Era un líquid obtingut a base de bullir unes herbes comprades a ca l'herbolari. Em feia una aplicació al lloc afectat, la fredor consolava i tard o d'hora la tumefacció desapareixia. Les gorres de cop, el primer cas dels que després serien paletes, arquitectes, motoristes o policies, eren una mena de cistells girats de cap per avall que feien de para-xocs, però no sempre es duïen posades, i menys a l'exterior. Per falta de protecció cranial, els tobogans produïen moltes banyes o trencs, o traus... Jo tinc un trau que vaig poder dissimular mentre vaig disposar de cabells per pentinar. On és ara l'àrnica? On, les banyes? Les banyes són hematomes i s'entén que davant aquesta paraula impressionant s'hagi de córrer a urgències.

“El metge Toni Beltran ha aplegat el vocabulari que es perd a les consultes

Toni Beltran és un metge de capçalera que abans d'establir-se a la comarca de la Selva va atendre consultoris i malalts de diversos punts de Catalunya. Ha observat que la gent gran, sobretot les dones, tenen, per descriure les malalties o les tumefaccions, una terminologia riquíssima que els nets han perdut. També disposen de l'àrnica i altres infusions d'ús extern o intern que si no curen, i molt sovint curen, serveixen per parar el cop. Toni Beltran s'ho ha apuntat tot en una llibreta i el resultat és un llibre pedagògic de molta amenitat que oportunament es titula *Ensenya'm la llengua*.

S'hi aprèn molta llengua. Explica que si es fan tantes radiografies als joves és perquè no saben descriure ni localitzar el mal que els afecta. "Em fa mal aquí a l'espatlla." "Això és l'esquena." "Que no és el mateix?" "Quina mena de mal?" "Mal." Tot són ara "*salpullidos*", "*trancassos*", "*arcades*" i lesions musculars apreses del futbol. "Tinc ehem, ehem." "Ehem, ehem" és un rogal. Hi ha paraules que curen i que evitarien col·lapses a urgències, afirma Toni Beltran. La persona que ha tingut una lipotímia queda molt conhortada si se li diu que ha estat un defalliment. El metge d'urgències recepta als de l'hematoma un esprai de venda a farmàcies que, ben llegides les instruccions, acaba contenint àrnica. Les meves gotes dels ulls sempre porten la camamilla de l'àvia.

Hi ha també paraules que maten o agreugen el mal, i ara no parlo de medicina, encara que sí de cops. "Rebel·lió", "sedició", "conspiració" per diagnosticar accions que no aconsellarien ni ingress ni canvi d'aires sinó que amb política ben administrada passarien.

Bon Nadal.